

V. DUIJS TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE.

1. Hoofdbestuur.

a) Regie der Posterijen.

Onderzoek van een reeks klachten die uitgaan van brievenbestellers van de Regie der Posterijen in het Duitse taalgebied, die bij beslissing van de Regie op 1.12.1986 "buiten kader" werden geplaatst omdat zij niet, middels een V.W.S. examen, hebben bewezen de Franse taal ten minste elementair te kennen.

De klagers voeren aan dat zij die elementaire kennis in feite wel bezitten en dat zij voortvloeit

- ofwel uit de Franse lessen die zij hebben gekregen doordat het Frans in de Duitstalige scholen de tweede onderwijstaal was die vanaf het lager onderwijs in aanzienlijke mate verplicht was;
- ofwel uit het feit dat het Duitstalig onderwijs slechts geleidelijk werd georganiseerd na de goedkeuring van de wet van 30.07.1963 en dat zij dus heel wat lessen hebben gekregen die in het Frans werden gegeven;
- of nog, uit diploma's die zij kunnen voorleggen en waaruit blijkt dat zij gedurende tal van jaren Frans gestudeerd hebben (bijvoorbeeld onderwijs sociale promotie bij de Rijkstechnische school van Butgenbach).

Aangezien het gaat om de toepassing van artikel 15, § 3 van de S.W.T., heeft de V.C.T. geoordeeld dat de beslissing van de Regie der Posterijen om die elementaire kennis van het Frans van haar bestellend personeel te eisen en het bewijs daarvan te laten leveren via een taal-examen georganiseerd door het Vast Secretariaat voor werving van het Rijks-personeel, niet strijdig was met de S.W.T. (cfr. advies 13.020 van 19.5.1983 en nr. 15.112 van 5.1.1984).

De V.C.T. constateert niettemin dat de S.W.T. het genoten onderwijs beschouwen als een wettelijk criterium inzake taalkennis en dat de taalexamens slechts een bijkomend middel zijn om die kennis vast te stellen.

Het komt haar voor dat er inderdaad rekening moet worden gehouden met de bijzondere omstandigheden waarin het onderwijs in het Duitse taalgebied werd verstrekt en, meer bepaald, met het artikel 8 van de wet van 30 juli 1963 en het koninklijk besluit nr. XI van 30 november 1966 tot regeling van het onderwijs in het Frans in de Duitstalige scholen en in het Duits in de Franstalige scholen van de gemeenten van het Duitse taalgebied.

Dat koninklijk besluit bepaalt dat, inzonderheid in de afdelingen voor secundair onderwijs, een belangrijk gedeelte van het leerplan in de tweede taal mocht gegeven worden, waardoor kan gezegd worden dat men, in dergelijke gevallen, te maken heeft met twee voertalen van het onderwijs.

In zijn arrest nr. 22.451 van 14.7.1982 (arrest GILTAIRE), heeft de Raad van State zich i.v.m. een verzoek tot vrijstelling van een examen voor toetreding tot het tweetalig kader (artikel 43, § 3 van de S.W.T.) in die zin uitgesproken dat een dergelijke omstandigheid het V.W.S. niet in staat stelde een vrijstelling te weigeren "zonder het belang te onderzoeken van het gedeelte van de licentiaatsstudie waarvoor de voertaal de taal was waarvoor de vrijstelling werd gevraagd".

We kunnen aannemen dat hetzelfde zou gelden wanneer vaststaat dat een personeelslid van de Regie lessen heeft gevolgd op een ogenblik dat die in belangrijke mate in het Frans werden gegeven.

Wat het probleem van de vrijstellingen van examens betreft, bevestigt de V.C.T. haar advies nr. 3043 van 21.10.1971 waarin zij heeft geoordeeld dat de vrijstellingsbepalingen van artikel 15, § 2, 3e lid en van artikel 43, § 3, 3e lid niet limitatief worden geïnterpreteerd, maar moeten aangezien worden als regelen die vatbaar zijn voor een extensieve of analoge toepassing, alsof de S.W.T. impliciet in de vrijstelling voorzien. Zij verwees daarbij naar haar adviezen nrs. 1410 en 1691 van 15.12.1966 waarin zij had geoordeeld dat een taal verondersteld wordt ten minste elementair gekend te zijn, wanneer de betrokken ambtenaar een diploma of studiegetuigschrift heeft waaruit blijkt dat een volledige studiecycclus in die taal werd doorlopen.

Volgens die gedachtengang komt het de V.C.T. dan ook onbegrijpelijk voor dat een diploma waaruit blijkt dat het betrokken personeelslid met vrucht gedurende drie jaar - 480 lessen - Frans heeft gestudeerd (Rijkstechnische School te Butgenbach) niet wordt beschouwd als een doorslaggevend bewijs van de elementaire kennis van die taal.

Tot slot is de V.C.T. van mening dat de vrijstelling van een taalexamen door de Regie mag worden toegekend op grond van de elementen die hierboven werden aangehaald.

- Advies nr. 19.117B/19.121B/19.221/19.226/19.227/19.229/19.232 van 4 februari 1988.

- Een brievenbesteller uit het Duitse taalgebied die "buiten kader" werd geplaatst, zagezegd omdat hij niet door een examen had bewezen elementair Frans te kennen, betwist de geldigheid van de maatregel en stelt de volgende vragen :

1. Mag de Regie mij, na 18 jaren dienst in het Duitse taalgebied, nog een taalexamen opleggen ?
2. Mag zij, 12 jaar na mijn aanstelling op het kader, die aanstelling ongedaan maken onder voorwendsel dat ik "tweetalig" moet zijn om omgang te hebben met de bevolking van het Duitse taalgebied ?
3. Kan ik terzake niet een of andere verjaringstermijn inroepen ?

De V.C.T. stipt aan dat artikel 15, § 3 van de S.W.T. voorschrijft dat in de gemeenten uit het Malmédysse en in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, plaatselijke diensten - als de postkantoren - zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Frans of in het Duits te woord kan gestaan worden.

Zij herinnert eraan dat zij in haar adviezen nrs. 13.020 van 19.5.1983 en 15.112 van 5.1.1984, geoordeeld heeft dat de Regie de S.W.T. geenszins overtreedt door te beslissen dat van het personeel tewerkgesteld in gemeenten uit het Malmeyse wordt geëist dat het door een V.W.S.-examen bewijst de Duitse taal, ten minste elementair, te kennen en zulks omdat dit personeel, door zijn ambt, omgang heeft met het publiek

In zijn arrest nr. 27.253 van 9 januari 1987 inzake MEYER en KOHNEN t/ Regie der Posterijen, was de Raad van State diezelfde mening toegedaan i.v.m. de personeelsleden die, in gelijkaardige omstandigheden, in het Duitse taalgebied waren tewerkgesteld en waarvan werd geëist dat zij door een examen zouden bewijzen elementair Frans te kennen.

Er zij aan herinnerd dat de S.W.T. wetten van openbare orde zijn waarvan de bepalingen voorrang hebben op beslissingen van reglementaire aard zoals die waarvan hier sprake is.

Om daarvan af te wijken moet het personeelslid de voorwaarden vervullen die hem in staat stellen de maatregelen te genieten die, ter vrijwaring van de verkregen rechten, werden ingeschreven in hoofdstuk IX van de S.W.T. Met name moet hij aangeworven zijn voor 1 september 1963. De klager vervult die voorwaarden niet.

Het personeelslid dat verkregen rechten geniet, mag overigens niet belast worden met een taak waarin hij omgang krijgt met een publiek waarvan hij de taal niet op de voorgeschreven wijze kent.

De klacht wordt, bijgevolg, ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De V.C.T. laat evenwel opmerken dat het organiseren van een examen weliswaar volkomen strookt met de algemene inrichting van de wetgeving, maar dat de Regie der Posterijen in casu nog over andere middelen beschikte om de toepassing van artikel 15, § 3 van de S.W.T. te waarborgen.

Het stond haar vrij, op eigen verantwoordelijkheid, te oordelen dat de elementaire kennis van het Frans, bijvoorbeeld, kon worden vastgesteld op grond van de feitelijke kennis die de personeelsleden in de vroegere uitoefening van hun ambt aan de dag hadden gelegd.

Of nog, door te steunen op het feit dat het Duitstalig onderwijsstelsel een aanzienlijk aantal uren besteedt aan het onderwijs van het Frans of, zoals in het geval van de klager, het Frans omzeggens in dezelfde mate als het Duits hanteert als taal van het onderwijs dat ook de betrokkene genoten heeft.

- Advies nr. 19.219 van 10 maart 1988.

- *Wervingsexamen voor hulppostbeambten in het Duitse taalgebied.*

De klager voert aan dat de door het V.W.S. gepubliceerde agenda van de examens, nr. 9 van oktober 1987, het programma van het wervingsexamen voor Duitstalige hulppostbeambten meedeelt, zonder enige vermelding van een taalexamen over de elementaire kennis van het Frans (ref. FD 87542 A). Hij vraagt in welke mate de Regie later mag eisen dat bewijs via een examen te leveren, zoals zij het beslist heeft.

De Commissie stelt vast dat de beslissing van de Regie niet op al haar personeelsleden slaat, maar wel op degenen die door hun functie in contact kunnen komen met een deel van het Franstalige publiek.

Zij meent tevens dat sommige personeelsleden die er normaal zouden toe genoopt zijn, van dit taalexamen zouden kunnen vrijgesteld worden. Dit zou bv. het geval zijn voor degenen die een volledige studiecycclus genoten hebben in het Frans (cfr. V.C.T. advies nr. 1691 van 15.12.1966 en nr. 3043 van 21.10.1971).

De Commissie adviseert dat geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling eist dat het taalexamen over de elementaire kennis van het Frans gelijktijdig met het wervingsexamen georganiseerd wordt.

Aangezien zowat alle personeelsleden het examen zullen moeten afleggen, oordeelt de V.C.T. evenwel dat die gelijktijdigheid gewenst is, ongeacht de eventuele vrijstellingen die de Regie der Posterijen kan geven.

- Advies nr. 19.220 van 26 mei 1988.

- De klacht, die werd ingediend door tal van personeelsleden van de plaatselijke diensten van de Regie der Posterijen uit het Duitse taalgebied, somt een reeks praktijken op, die in strijd zouden zijn met de S.W.T.

De V.C.T. heeft ter zake als volgt geadviseerd :

- 1. Bepaalde aangevochten handelwijzen zijn in strijd met de S.W.T.-bepalingen. Het hoofdbestuur van de Regie en de gewestelijke directie van Luik leven die niet na wanneer zij :*
 - aan die plaatselijke diensten ofwel dienstorders en -nota's, ofwel briefwisseling van algemene of individuele aard sturen, die in het Frans zijn gesteld;*
 - mondelinge onderrichtingen in het Frans verstrekken, hetzij per telefoon, hetzij van persoon tot persoon;*
 - Franstalige conferenties organiseren ten behoeve van dat Duitstalig personeel;*
 - schriftelijke onderrichtingen meedelen in het Frans en eisen dat zij door het Duitstalig personeel worden ondertekend en voorzien van de vermelding "lu" (gelezen), ook al bestaat het risico dat zij nauwelijks of verkeerd worden begrepen.*

Dit alles zijn binnendienstzaken die onder toepassing vallen van de artikelen 10, 36, § 1, 2° en 39, § 2 van de S.W.T.

De Regie voert, ter zake, ten onrechte de toepassing van artikel 39, § 3 aan, die slechts geldt in de schoot van een centrale dienst en alleen m.b.t. het personeel daarvan.

De daaruit afgeleide praktijk die het beheer van het personeel in het Frans of in het Nederlands laat verlopen, terwijl het Duitstalig personeel van alle documenten die het betreffen, een vertaling kunnen krijgen bij de "tweetalige" plaatselijke diensthoofden, is onaanvaardbaar. Hetzelfde geldt voor de bewering als zouden alle Duitstalige personeelsleden toch hun elementaire kennis van het Frans hebben bewezen en derhalve best in staat zijn, van alle Franstalige nota's, brieven en onderrichtingen kennis te nemen.

2. Wat de andere grieven betreft, moet het advies meer genuanceerd worden.

Dit geldt o.m. voor de dienstreglementen en de desbetreffende wetgeving.

De wetgeving en de reglementen worden "in het Nederlands en in het Frans" gesteld, enerzijds krachtens de wet van 31 mei 1961 op het gebruik der talen in wetgevingszaken en anderzijds krachtens artikel 56 van de S.W.T., voor de koninklijke en ministeriële besluiten.

De wet tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap van 31 december 1983 heeft weliswaar een "Commissie voor de officiële Duitse vertaling van de wetten en reglementen" opgericht, maar de werkzaamheden daarvan verkeren slechts in een beginfase.

In haar advies nr. 18.176 van 2 april 1987, heeft de V.C.T. aangeraden dat er, desgevallend, door het betrokken departement een officieuze vertaling zou worden gemaakt. Van een heel andere aard is de houding die moet worden aangenomen t.a.v. verzamelwerken als, b.v., de "Algemene onderrichtingen" of het "Reglement van het personeel der posteries", waarvan de Duitse vertaling zou moeten verzekerd zijn (zie V.C.T.-advies 607 van 20.5.1965).

Een ander element van de klacht gaat over de opleiding van het personeel, die voor het Duitstalig personeel wordt bemoeilijkt in het theoretisch vlak, doordat de stof van de examenprogramma's slechts gedeeltelijk in het Duits bestaat en in het praktische vlak doordat die opleiding, te Brussel, enkel in het Nederlands en in het Frans bestaat.

De Regie verklaart dat de opleiding van de Duitstalige personeelsleden (niveaus 4, 3 en 2), basisopleiding en aanvullende opleiding, in het "Opleidingscentrum van Eupen" plaatsvindt en dat al de documentatie die ze er krijgen in het Duits gesteld is; dat er eveneens in die taal leerboeken bestaan die bedoeld zijn voor de Duitstalige personeelsleden die zich voorbereiden op een bevordering tot rang 23 en dat die leerboeken tevens dienen tot de opleiding van het leidend personeel. Zij voegt eraan toe dat, bij alle vergelijkende examens of gewone examens die ofwel door de Regie, ofwel door het V.W.S. worden georganiseerd, en waarvoor er betrekkingen openstaan voor Duitstalige personeelsleden op de niveaus 2, 3 of 4, een volledig in het Duits gesteld reglement ter beschikking staat van iedere kandidaat, die aan de examens kan deelnemen in zijn moedertaal.

Voortgaande op die verklaringen, kan de klacht op dat punt bezwaarlijk als gegrond worden beschouwd.

De klacht was eveneens gericht tegen de organisatie van de dienst en stipte o.m. aan dat er in het Duitse taalgebied in geen enkele betrekking van niveau 1 werd voorzien. Een gevolg daarvan is dat alle wettelijk of reglementair voorgeschreven controles (verificatie, inspectie, administratieve gezondheidsdienst, medisch centrum, technisch centrum) worden toevertrouwd aan Franstalige ambtenaren.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de V.C.T. zich in te laten met de manier waarop de Regie der Posterijen haar diensten organiseert.

Deze laatste laat overigens opmerken dat de verificaties en inspecties ten deel vallen aan een inspecteur die verbonden is aan de 9e gewestelijke directie (Luik) en geslaagd is voor het examen over de taalkennis vereist om die bewuste betrekking te bekleden (voldoende kennis van het Duits - artikel 9, § 2 van het Koninklijk Besluit nr. IX van 30 november 1966 - brevet V.W.S. van 7 maart 1988).

Wat de andere bedoelde activiteiten betreft, is de Commissie van mening dat het Duitstalig personeel niet het recht mag ontzegd worden in zijn eigen taal te worden behandeld door de gewestelijke directie van Luik, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1 (cfr. artikel 36, § 1, 2°). Het komt de Regie toe haar diensten in overeenstemming daarmee te organiseren of een beroep te doen op private medewerkers.

De klacht over het feit dat een Duitstalig personeelslid niet persoonlijk kan worden ontvangen door de gewestelijke diensten van Luik of door de directeur-generaal van de Regie, is niet gegrond aangezien geen enkele bepaling van de S.W.T. die ambtenaren verplicht Duits te kennen.

- Advies nr. 19.235 van 10 november 1988.

- *Vraag om advies van Mevrouw de Staatssecretaris voor P.T.T., die als volgt luidt :*

"De Regie der Posterijen stelt in de gemeenten uit het Malmedyse of in het Duitse taalgebied, een aantal ambtenaren te werk die niet geslaagd zijn voor het vereiste taalexamen (elementaire kennis van respectievelijk, het Duits of het Frans) en die in hun gebied in dienst waren voor 1 september 1963. Kunnen die ambtenaren de maatregelen ter vrijwaring van de verkregen rechten blijven genieten, zo zij binnen eenzelfde functionele loopbaan een bevordering hebben verkregen ?"

De V.C.T. laat opmerken dat het beginsel tot vrijwaring van de persoonlijke rechten verkregen door de ambtenaren het voorwerp uitmaakt van de artikelen 67 en 68 van de S.W.T. en dat het, wat de personeelsleden van niet-gemeentelijke plaatselijke diensten betreft, van kracht werd door het K.B. nr. VIII van 30 november 1966.

Maar artikel 3 van het voornoemde koninklijk besluit betreft de personeelsleden die de kennis van taal van het gebied niet bewezen hebben volgens de door artikel 15, § 1, leden 2 tot 4 der S.W.T. opgelegde voorwaarden, nl. het Frans voor gemeenten uit het Malmedyse en het Duits voor de gemeenten van het Duitse taalgebied.

Geen enkele uitdrukkelijke bepaling voorziet in de mogelijkheid van vrijwaringsmaatregelen aangaande de kennis van de tweede taal behalve wat het bijzonder geval van personeelsleden van niet-gemeentelijke plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten betreft, voor wie strikte eisen bepaald worden door artikel 15, § 2, 5e lid der S.W.T.

Nochtans overtreedt de Regie der Posterijen de S.W.T. niet wanneer zij beslist van haar brievenbestellers te eisen dat zij door een examen hun elementaire kennis van het Duits bewijzen in de zogenaamde gemeenten uit het Malmedyse en van het Frans in de gemeenten van het Duitse taalgebied, aangezien die personeelsleden zich precies in de situatie bevinden van de personeelsleden van de niet-gemeentelijke plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten.

Het blijkt voor de hand te liggen dat de wetgever geenszins de bedoeling had onder de personeelsleden die in eenzelfde situatie verkeren discriminatie teweeg te brengen en de V.C.T. meent dat het haar toekomt uit de algemene inrichting van de S.W.T. de toepassingsbeginselen te puren die er logischerwijze uit voortvloeien.

De V.C.T. stelt bijgevolg dat artikel 5 van het Koninklijk Besluit nr. VIII van 30 november 1966, bij analogie, kan worden toegepast op de brievenbestellers van de Regie van de gemeenten uit het Malmedyse en de gemeenten uit het Duitse taalgebied, vanaf de datum waarop de Regie hun de beslissing heeft betekend i.v.m. het taalexamen, vanaf het ogenblik dus dat hun situatie gelijk wordt gesteld met die van de ambtenaren bedoeld door het voornoemd artikel 5.

De ambtenaar die op 1 september 1963 in dienst was, blijft die verkregen rechten genieten indien hij binnen eenzelfde functionele loopbaan, de bevordering heeft gekregen voor die beslissing hem werd betekend. Het staat evenwel vast dat een bevordering van latere datum impliceert dat hij aan de vereiste taalvoorwaarden heeft voldaan.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het feit verkregen rechten te genieten geen afbreuk doet aan de toepassing van de bepaling van het tweede lid van artikel 5 van het koninklijk besluit nr. VIII van 30 november 1966, volgens welk de bedoelde ambtenaar niet mag worden belast met taken die hem omgang doen hebben met dat gedeelte van het publiek waarvan hij de taal niet als voorgeschreven kent.

- Advies nr. 19.239 van 4 februari 1988.

- Klacht die door een ambtenaar van de Regie der Posterijen werd ingediend tegen zijn werkgever en tegen het Vast Wervingssecretariaat, omdat de Regie, op advies van het V.W.S., hem het recht heeft ontzegd deel te nemen aan het Duitstalig examen voor toetreding tot de rang van inspecteur, dat op 5 mei 1988 plaatsvond.

De klager heeft meegedeeld dat drie van zijn kollega's, die in dienst zijn in het Duitse taalgebied, aan dit examen mochten deelnemen; die toelating werd hem geweigerd omdat hij afhankelijk van het postkantoor van Malmedy, in het Franse taalgebied. Hij meent aldus gestraft te zijn omdat hij geslaagd is voor het taalexamen voor het V.W.S., over het door artikel 7 van het K.B. nr IX van 30.11.1966 bepaalde niveau van kennis van het Frans. Hij maakt aanspraak op zijn aanhorigheid tot de Duitse taalgroep en herinnert eraan dat hij de toelating had gekregen om deel te nemen aan het examen voor toetreding tot de rang van opsteller (1977) en aan dat van postontvanger B (1987); hij heeft dat laatste examen afgelegd terwijl hij reeds in dienst was te Malmedy.

De V.C.T. constateert dat de betrokken ambtenaar houder is van een diploma van lager middelbaar onderwijs in het Duits, dat uitgereikt werd door het koninklijk atheneum van Sankt Vith, en zij constateert ook dat hij zonder toelatingsexamen werd aangeworven op 31 maart 1970, op grond van dat diploma.

Hij dient dan ook beschouwd te worden als een ambtenaar van Duitse taalaanhorigheid, wat trouwens gestaafd wordt door het taalexamen Frans, dat hem werd opgelegd om een betrekking in Malmedy te kunnen uitoefenen.

Dat examen mag echter niet vergeleken worden met het examen waarin voorzien is door de bepaling van het artikel 43, § 4, 4de lid der S.W.T. voor de ambtenaren van de centrale diensten; men mag er dan ook niet uit afleiden dat de ambtenaar zijn Duitse taalaanhorigheid verloren heeft.

Een dergelijke redenering zou trouwens meebrengen dat alle Franstalige ambtenaren die de kennis van het Duits door een examen bewezen hebben om hun aanstelling bij een plaatselijke of gewestelijke dienst van het Duitse taalgebied te regelen, als ambtenaren van Duitse taalaanhangheid zouden beschouwd worden. De V.C.T. bevestigt op dat punt haar advies nr. 12.184/1/PD van 13 januari 1983.

I.v.m. de vraag of een ambtenaar van de plaatselijke of gewestelijke diensten al dan niet aan een bevorderingsexamen in het Duits mag deelnemen, meent de V.C.T. dat moet worden nagegaan of hij al dan niet van Duitse taalaanhangheid is; deze laatste wordt bepaald door de taal van het aanwervingsexamen of, bij gebrek aan examen, door de taal van de studies op grond van het vereiste diploma of getuigschrift.

Dit is het geval voor de klager en de klacht wordt ontvankelijk en gegrond verklaard.

- Advies nr. 20.096 van 1 december 1988.

b) Rijksdienst voor Werknemerspensioenen.

- Bevorderingsexamen in het Duits.

Het gewestelijk bureau - Malmedy van de R.W.P. is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 2, van de S.W.T.; zijn werkkring bestrijkt gemeenten uit het Franse taalgebied - waaronder de zogenaamde gemeenten uit het Malmedyse - en tevens gemeenten uit het Duitse taalgebied; zijn zetel is in een gemeente uit het Malmedyse gevestigd.

De Koning heeft het taalstelsel van dit type dienst niet bepaald, zoals werd voorgeschreven door artikel 36, § 2. Niettemin heeft de V.C.T., op grond van de algemene inrichting van de S.W.T. en uitgaande van de in artikel 36, § 1 vastgestelde beginselen, de regels bepaald die dienden toegepast te worden (cfr. advies nr. 2313 van 8 januari 1970).

De personeelsleden die in een dergelijke dienst benoemd of bevorderd worden, moeten, overeenkomstig artikel 38, § 2 der S.W.T., de taal kennen van het gebied waar de zetel van de dienst gevestigd is, in casu het Frans. Het niveau van die kennis is bepaald door artikel 7 van het K.B. nr IX van 30 november 1966.

De V.C.T. is nochtans van oordeel dat die eis geenszins verhindert dat het wervingsexamen in het Duits zou kunnen georganiseerd worden. Aanwervingen, gedaan door een centrale dienst of door een uitvoeringsdienst, voor betrekkingen die, door hun aard, slechts kunnen uitgeoefend worden in een plaatselijk of gewestelijk kader, geschieden volgens dezelfde beginselen als in de plaatselijke of gewestelijke diensten (cfr. V.C.T.-advies nr. 3936/1/P van 16.1.1975).

Er moet dus precies rekening gehouden worden met de bijzondere aard van de gewestelijke diensten van het type waarin de artikelen 36, § 1 en 36, § 2 der S.W.T. voorzien en uit de tekst zelf van de bepaling van § 1, 2e van artikel 36, § 1 geconcludeerd worden dat de ambtenaren hun toelatingsexamen zouden kunnen afleggen in een taal die niet die is van het gebied waarin de zetel van de dienst gevestigd is.

Een wervingsexamen dat tot doel heeft te voorzien in betrekkingen in het gewestelijk bureau van de R.W.P. te Malmédy, zou dus in het Duits kunnen worden georganiseerd, met dien gevolge dat de ambtenaren die zo aangeworven worden hun bevorderingsexamens in het Duits zouden afleggen, ook als die mogelijkheid hen niet vrijstelt van de verplichting hun grondige kennis van het Frans te bewijzen.

In haar zitting van 22 september 1988 heeft de V.C.T. het leidend personeel van de R.W.P. gehoord. De V.C.T. heeft m.n. het probleem van een personeelslid opnieuw onderzocht, wiens aanvraag tot deelneming aan een bevorderingsexamen in het Duits geweigerd werd door het Vast Wervingssecretariaat. De reden die het V.W.S. aanvoert is dat, aangezien alle ambtenaren die in dienst zijn op het R.W.P.-kantoor te Malmédy tot het Franse taalstelsel behoren, de betrokkene de bevorderingsexamens moet afleggen in de taal van de taalgroep waaronder hij ressorteert, d.i., in het Frans (cfr. brief van de Staatssecretaris voor het Openbaar Ambt van 10.07.1984).

In haar zitting van 10 maart 1988 heeft de V.C.T. geoordeeld dat de personeelsleden die thans in dienst zijn en werden aangeworven via een examen in het Frans, hun bevorderingsexamens in diezelfde taal moesten afleggen en dat dit het geval was voor de klager.

Uit de tijdens de zitting van 22 september 1988 ingewonnen inlichtingen blijkt niettemin dat hij zonder examen werd aangeworven en dat, ondanks het feit dat zijn diploma van lager secundair onderwijs, dat van 1962 dateert, in het Frans is gesteld, de voertaal van zijn studies het Duits was.

Derhalve dient hij beschouwd te worden als horende bij de Duitse taalgroep. Overigens wordt die aanhorigheid bevestigd door het feit dat hij, door een examen voor het V.W.S., zijn grondige kennis van het Frans heeft moeten bewijzen (V.W.S. brevet van 26.5.1981).

De V.C.T. vult haar advies nr. 19.040/11/PD van 10 maart 1988 aan en meent dat de ambtenaren van het R.W.P.-kantoor te Malmédy, wier aanhorigheid tot de Duitse taalgroep ontegensprekelijk is en die niet werden aangeworven via een examen in het Frans, de toelating moeten krijgen hun bevorderingsexamens in het Duits af te leggen. De klager behoort tot die groep.

- Adviezen nrs. 19.040 van 10 maart 1988 en 19.040/B van 22 september 1988.

c) Regie voor Telegrafie en Telefonie.
 - Telecommunicatiedienst te EUPEN.

In haar gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 2, met zetel in het Duitse taalgebied, houdt de R.T.T. drie elektriciens-specialisten telecommunicatie van de Franse taalgroep in dienst, hoewel zij geen bewijs van hun Duitse taalkennis hebben geleverd (artikel 38, § 2 en V.C.T.-advies nr. 2313 van 8.1.1970).

Daarentegen eist de R.T.T. van een ambtenaar van de Duitse taalgroep, die geslaagd is voor het bevorderingsexamen van elektriciens-specialist telecommunicatie - dat in het Frans werd georganiseerd - dat hij opnieuw een bevorderingsexamen aflegt dat in het Duits wordt georganiseerd nadat hij eerst door een examen het bewijs levert van zijn grondige kennis van het Duits.

De V.C.T. constateert dat de R.T.T. hier uit het oog verliest dat een taalexamen slechts gerechtvaardigd is als de kandidaat geen diploma of getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat hij in de bewuste taal onderwijs heeft genoten. Welnu, de klager heeft lager secundair onderwijs in het Duits gevolgd; het niveau van dat onderwijs komt overeen met dat van de beoogde betrekking.

I.v.m. het Duitstalig bevorderingsexamen constateert de V.C.T. dat de R.T.T., wanneer zij de benoeming van de klager laat afhangen van een nieuw vergelijkend examen dat van dezelfde aard en hetzelfde niveau is als dat waarvoor hij in het Frans is geslaagd, de betrokkene discrimineert t.o.v. zijn collega's van de Franse taalgroep.

De tewerkstelling van deze laatsten in het Duitse taalgebied strookt immers met de S.W.T. als zij, door een taalexamen, het bewijs hebben geleverd van hun grondige kennis van het Duits en er kan niet van hen worden geëist, dat ze een nieuw bevorderingsexamen in het Duits afleggen.

- Advies nr. 19.039 van 4 februari 1988.

- Speciale diensten - "Weersvoorspellingen" in het Duits.

In haar advies nr. 16.263/11/PD van 20 juni 1985 heeft de V.C.T. zich uitgesproken over een klacht die werd ingediend wegens het feit dat de bijzondere dienst "Weersvoorspellingen" van de R.T.T. niet beschikbaar was in het Duits.

De V.C.T. heeft geoordeeld dat de Duitstalige Belgische burgers over de betreffende bijzondere dienst moeten kunnen beschikken in hun eigen taal en heeft aan de betrokkenen voorgesteld de nodige maatregelen te treffen.

In maart 1987 bekommerde de klager zich over het feit dat er geen gevolg leek gegeven te zijn aan dit advies. Er scheen toch een oplossing te zijn gevonden door toedoen van het "Belgisches Rundfunk- und Fernsehzentrum (BRF)", waaraan het Koninklijk Meteorologisch Instituut elke dag een weerbericht zendt dat via de radio in het Duits wordt uitgezonden.

De V.C.T., in haar verenigde vergadering van 10 november 1988, bevestigt haar advies nr. 16.263 van 20 juni 1985.

Ze meent dat de R.T.T. haar taak niet mag beperken tot het ter beschikking stellen van de infrastructuur, maar dat de Regie alle maatregelen dient te treffen die nodig zijn om een dienst te verlenen aan de Duitstalige bevolking, die er recht op heeft.

- Advies nr. 19.069 van 10 november 1988.

2. Berichten, mededelingen en formulieren.

- Uitgave van plattegronden.

Zie Deel I, 1 A, blz. 3, advies nr. 19.233 van 28 april 1988.

Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen (N.M.V.B.).

-Gidsen betreffende het Duitse taalgebied.

De kwestieuze gidsen worden opgemaakt door de gewestelijke dienst van Luik en zijn berichten, uitgaande van een dienst in de zin van artikel 36, § 1, S.W.T., die bestemd zijn voor het publiek.

De V.C.T. verwijst naar haar advies 3374 van 1.6.1972, in verband met die gewestelijke dienst, waarin zij heeft geoordeeld dat : "de inwoners van de gemeenten van het Nederlandse en van het Duitse taalgebied die behoren tot het ambtsgebied van die dienst in hun taal moeten kunnen kennis nemen van de algemene inlichtingen die voorkomen in de reisgids van de voornoemde maatschappij die betrekking heeft op de provincie Luik".

De V.C.T. constateert dat het onderzoek van die documenten wel uitwijst dat de N.M.V.B. meer striktheid en zin voor methode aan de dag moet leggen.

- Advies nr. 19.166 van 26 mei 1988.

- Bewegwijzering in het Duitse taalgebied.

De klachten behelzen wegwijzers in het Duitse taalgebied die in LONTZEN, RAEREN en EUPEN uitsluitend Franstalige vermeldingen bevatten; de borden werden aangepast om de tweetalig Frans-Duitse bewegwijzering te verzekeren.

De klachten betreffen ook twee borden met optische vezels op de autoweg Luik-Aken in de gemeente Raeren, die functioneren tijdens de wedstrijden in Francorchamps, met de vermelding van de gemeenten "TREVES - ST.-VITH, MALMEDY - FRANCOORCHAMPS via EUPEN", zonder de Duitse benaming "TRIER".

Hierover heeft de V.C.T. de hiernavolgende opmerkingen aan de Minister van Openbare Werken meegedeeld :

Wat de buitenlandse gemeenten betreft, stipt uw rondschrijven van 22.2.1968 aan dat "de benaming enkel vertaald wordt in het Frans of het Nederlands indien de vertaling in de handwoordenboeken of de referentiewerken staat en in het geval dat die vertaling wel gebezigd wordt in de taal die opgelegd wordt in dit gebied". De V.C.T. heeft dat standpunt gedeeld. Door advies nr. 3252 van 8 juni 1972 heeft zij geoordeeld dat het benamingen zijn die gebruikt moeten worden met uitsluiting van alle andere, m.n. van de officiële buitenlandse benamingen. Tegelijkertijd herinnerde ze eraan dat de diensten die instaan voor de bewegwijzering, de taal of talen waarvan de V.C.T. het gebruik opleggen in de gemeente waar de wegwijzer staat, moeten gebruiken. In dit geval, dat van de gemeente RAEREN, zou de vermelding dus "TRIER- TREVES" moeten zijn.

De V.C.T. herinnert eraan, dat zij in haar advies nr. 19.158//P, dat op uw verzoek uitgebracht werd en gedateerd is van 17 december 1987, enerzijds die beginselen opnieuw bevestigd heeft bij de huidige stand van de wetgeving maar dat ze anderzijds geoordeeld heeft dat een wijziging der S.W.T. precies op dat punt van de bewegwijzering, volgens haar, hun geest niet kan schenden, ofschoon die wijziging enkel zou kunnen voortvloeien uit een wetsinitiatief van het nationale parlement en de volksvertegenwoordigers van de Franse en Nederlandse gemeenschappen.

Niettemin heeft de V.C.T. in dit advies verscheidene voorstellen gedaan en heeft zij betreffende de buitenlandse gemeenten gewenst dat die enkel in de taal van het land waar ze gevestigd zijn zouden vermeld worden.

- Advies nr. 19.167 van 10 november 1988.

- Gemeente Sankt-Vith. Vertaling van straatnamen.

Op verzoek van de gemeente bevestigt de V.C.T. haar rechtspraak volgens welke de straatnamen, wanneer zij aangebracht zijn op voor het publiek zichtbare borden, berichten en mededelingen aan dit publiek zijn (cfr. advies nr. 604 van 10.6.65 en nr. 3100 van 25.2.1971). In het Duitse taalgebied moeten de borden dus in het Duits en in het Frans worden gesteld overeenkomstig artikel 11, § 2, 1e lid van de S.W.T.

De V.C.T. is zich niettemin bewust van het feit dat sommige benamingen van geschiedkundige of folkloristische aard, die bijvoorbeeld plaatsen of bijnamen aanduiden, inderdaad niet kunnen worden vertaald zonder hun eigenheid te verliezen. Veelal gaat het daar echter slechts om een beperkt aantal benamingen.

Bijgevolg past het :

- a) dat de gemeenteraad van Sankt Vith, na advies van de Koninklijke Commissie voor toponymie en dialectologie, zorgt voor Duits- en Franstalige straatnamen;
 - b) dat het college van burgemeester en schepenen, na de beslissing waarvan sprake, zonder verwijl uitvoeringsmaatregelen treft ter vervanging van de borden waarvan de vermeldingen niet stroken met de wetsvoorschriften.
- Advies nr. 20.039 van 10 november 1988.
- Regie der Posterijen. Uitgifte van een drietalige postzegel m.b.t. de gemeente Weismes.

De klacht werd ingediend tegen de Regie der Posterijen ingevolge een postzegel die, op verzoek van de vereniging voor vreemdelingenverkeer van de gemeente Weismes, werd uitgegeven n.a.v. het 1100-jarig bestaan van die gemeente. Op die postzegel komt de naam van ons land voor, in drie talen "BELGIQUE-BELGIEN-BELGIE", en wordt de gemeente zowel in het Frans als in het Duits vermeld (Waimes-Weismes).

Naar het zeggen van de klager, zou dat alles het uitsluitend Frans karakter van de gemeente Weismes aantasten.

De V.C.T. heeft aangestipt dat de vermeldingen op een postzegel een mededeling zijn die rechtstreeks tot het publiek wordt gericht door een centrale dienst in de zin van de S.W.T., namelijk, door de Algemene Zegelwerkplaats.

Krachtens artikel 40, 2e lid van de S.W.T., moeten die vermeldingen in het Frans en in het Nederlands worden gesteld. Zulks is wel degelijk het geval met de vermelding "Waimes-Weismes", zoals moge blijken uit de Nederlandse tekst van artikel 8, 2° van de S.W.T.

Wat de drietalige vermelding "BELGIQUE-BELGIEN-BELGIE" betreft, heeft de V.C.T. geoordeeld dat in het bewuste geval, een uitzonderlijke afwijking van de wetsbepaling niet moet worden beschouwd als een aanfluiting van de geest van de S.W.T.

Zij heeft de klacht tegen de Regie der Posterijen dan ook ontvankelijk maar niet gegrond verklaard.

Wat de vereniging voor vreemdelingenverkeer betreft, is de suggestie die zij inzake de drietalige vermelding gedaan heeft en waarbij zij zich beriep op een traditie van gastvrijheid en openheid t.a.v. de nationale gemeenschappen in het algemeen en de Duitstalige in het bijzonder, niet van die aard dat zij de vereniging belast met enige verantwoordelijkheid inzake het uitgeven van een zegel die bij ministerieel besluit van 22 juni 1988 werd goedgekeurd.

De klacht tegen de vereniging werd eveneens ontvankelijk maar niet gegrond verklaard.

- Advies nr. 20.121/20.122 van 1 december 1988.

3. Betrekkingen met particulieren.

- Registratiekantoor van EUPEN.

Een aanmaning tot het betalen van een boete en van de onkosten voortvloeiend uit een veroordeling die werd uitgesproken door de politierechtbank te Eupen is een administratief gevolg van een gerechtelijke handeling.

De aanmaning gaat uit van het registratiekantoor van Eupen, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, b van de S.W.T., die in zijn betrekkingen met een particulier, de taal moet gebruiken die ter zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Bij gebrek aan enige aanduiding zou hij, voortgaande op het vermoeden juris tantum, gebruik moeten maken van de taal van het gebied, d.w.z. van het Duits t.o.v. een particulier uit Sankt-Vith.

In casu is het gebruik van het Duits als proceduretaal door de politierechtbank van Eupen echter een voor de hand liggende aanduiding.

- Advies nr. 19.138 van 10 november 1988.

- Gemeente Sankt-Vith. Uitreiking van nieuwe identiteitskaarten.

Aangezien de gemeente Sankt Vith tot het Duitse taalgebied behoort, past zij de S.W.T. niet correct toe wanneer zij de klager een Franstalige oproeping stuurt terwijl hij niet uitdrukkelijk om het gebruik van die taal heeft verzocht.

Hoewel de oproeping door de maatschappij IDOC werd opgesteld, is zij niets meer dan een weerspiegeling van de inlichtingen die door de gemeente werden overgemaakt aan het Rijksregister en meegedeeld aan de voornoemde maatschappij.

Ten behoeve van de Minister van Binnenlandse Zaken liet de Commissie opmerken dat de vermelding "Sankt Vith" die door het IDOC wordt aangebracht in de linkerbovenhoek van elke oproeping die via de gemeente Sankt Vith wordt geadresseerd, een overtreding van de S.W.T. oplevert, wanneer die oproeping zelf in het Frans is gesteld. - Advies nr. 19.214 van 26 mei 1988.

- Wetenschappelijk en culturele instellingen - Rijksarchief - Provinciale diensten.

Vraag om advies i.v.m. de taal die deze diensten moeten gebruiken in hun betrekkingen met particulieren (taal van de particulier of van het gebied).

Zie rubriek "Gewestelijke diensten".

- Advies nr. 20.033/II/PF van 19 mei 1988.

- Ministerie van Sociale Voorzorg.

De klacht werd ingediend tegen het feit dat er in de dienst die is belast met het behandelen van de aanvragen voor uitkeringen voor gehandicapten geen enkele ambtenaar Duits zou spreken.

Volgens de Minister van Sociale Zaken zou de dienst zijn verplichtingen nakomen dank zij de medewerking van de vertaaldienst van het departement.

De V.C.T. constateert dat die handelwijze strookt met de eisen van de samengevatte wetten op het taalgebruik en o.m. met de voorschriften van hun artikelen 31, § 2, 41, § 1 en 42, wat de schriftelijke betrekkingen betreft.

Ofschoon de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet dat de wet van 2 augustus 1963 is geworden, wel degelijk voorschrijft "dat de tekst van het ontwerp" (wat de betrekkingen met de particulieren betreft) in de eerste plaats de schriftelijke betrekkingen beoogt" (parl. besch. 331 (1961-1962), nr. 1, blz. 4) impliceert die formulering niettemin dat de S.W.T. niet vreemd zijn aan de mondelinge betrekkingen die steunen op de bepaling van artikel 41, § 1.

De V.C.T. is van mening dat de aard zelf van de Dienst uitkeringen voor gehandicapten veronderstelt dat hij derwijze moet worden georganiseerd dat mondelinge betrekkingen, o.m. via de telefoon, in het Duits mogelijk zijn, ook al zijn ze dan niet onmiddellijk.
- Advies nr. 20.150 van 15 december 1988.

- Wetenschappelijke en Culturele Instellingen - Rijksarchief - Provinciale diensten.

Vraag om advies omtrent de taal te gebruiken in hun betrekkingen met particulieren (taal van de particulier of taal van het gebied).

Zie rubriek "Gewestelijke diensten".
- Advies nr. 20.033 van 19 mei 1988.

4. Getuigschriften.

- Klacht van de gemeente Sankt Vith tegen het feit dat de gemeente St.-Lambrechts-Woluwe een uittreksel van een akte van de burgerlijke stand die door de gemeente Sankt Vith in het Duits werd opgesteld, heeft geweigerd.

De V.C.T. heeft terzake haar rechtspraak bevestigd : een uittreksel van een akte van de burgerlijke stand moet worden beschouwd als een getuigschrift en niet als een akte. Daaruit volgt dat artikel 14 van de S.W.T. moet worden toegepast (cfr. o.m. haar adviezen nr. 3614 van 22.11.1973 en 4020 van 15.1.1976).

Krachtens de bepaling van § 3 van dat artikel 14 wordt een dergelijk document door een gemeente uit het Duitse taalgebied in het Duits of in het Frans gesteld naargelang van de wens van de belanghebbende.

De gemeente Sankt Vith handelt dus conform de wet wanneer zij een uittreksel van de akte van de burgerlijke stand uitreikt in het Duits en zij is niet verplicht er een vertaling in het Frans bij te voegen. De gemeente St.-Lambrechts-Woluwe heeft niet het recht het gebruik van het Frans te eisen, noch de betrokken particulier de lasten van een vertaling op te leggen; zo nodig, kan zij de Gouverneur van de provincie Luik om een vertaling verzoeken.

- Advies nr. 20.046 van 26 mei 1988.

5. Taalkennis van het personeel.

a) Regie der Posterijen.

De klacht werd ingediend door een postbeambte te Eupen van wie de Regie der Posterijen eist dat hij door een examen bewijst grondig Duits te kennen.

De betrokkene werd zonder examen aangeworven op 16 juni 1964 en is sindsdien in het Duitse taalgebied in dienst gebleven.

De V.C.T. constateert dat de betrokkene weliswaar geen studiegetuigschrift heeft kunnen voorleggen, maar niettemin als regelmatig Duitstalig leerling gedurende de schooljaren 1960-1963 en van september 1963 tot maart 1964 de lessen heeft gevolgd van het Patronné-college te Eupen. Dit alles blijkt uit een verklaring van de directeur van die instelling, die werd opgemaakt op 1 oktober 1987.

Naar analogie van de bepalingen van de artikelen 21, § 1, 1e lid en 43, § 4, 1e lid der S.W.T., is de V.C.T. van oordeel dat de betrokkene in die omstandigheden kan worden geacht in het Duits "onderwijs te hebben genoten", zoals wordt voorgeschreven door artikel 15, § 1 van de S.W.T. en dat hij kan worden vrijgesteld van het examen om de kennis van die taal te bewijzen.

b) Gemeente Kelmis - Brandweerkorps. Taalkennis.

Het gaat om een gemeentelijke dienst, wat betekent, een plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T.

De bevelvoerende officier, die op 24.1.1983 door de gemeenteraad werd benoemd, heeft geen bewijs geleverd van de taalkennis vereist door artikel 15, § 1 van de S.W.T.

De V.C.T. verwijst naar haar advies nr. 3277/1/P van 8 maart 1979 dat werd uitgebracht op verzoek van de Minister van Binnenlandse Zaken en waarin zij geoordeeld heeft dat de officieren van het brandweerkorps, gelet op de aard zelve van hun functies, integraal aan de S.W.T.-bepalingen zijn onderworpen.

Zij verzoekt de gemeente om van de betrokkene te eisen dat hij, binnen een redelijke termijn, een taalexamen aflegt van het vereiste niveau (artikel 7 van het K.B. nr. IX van 30.11.1966).
- Advies nr. 19.006 van 26 mei 1988.

c) Bestuur van Waters en Bossen.

De klacht betreft de aanstelling van een eentalig Franse ambtenaar tot hoofd van de inspectiedienst te Verviers. De klager laat bovendien opmerken dat de enige andere ambtenaar van die dienst - een Franstalig administratief beambte van niveau 2 - al evermin Duits kent.

Die inspectie oefent controle uit over de houtvesterijen van Eupen, Walhorn en Dolhain, wat erop neerkomt dat haar werkkring zowel het Franse als het Duitse taalgebied bestrijkt; het gaat om een dienst van de Waalse Gewestexecutieve in de zin van artikel 41 van de gewone wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 en zijn zetel is gevestigd in het Franse taalgebied.

In een dergelijke dienst kan niemand worden benoemd of bevorderd zo hij de taal van de zetel van de dienst - in casu het Frans - niet kent. Aangezien er geen andere taaleisen uitdrukkelijk worden gesteld, wordt de klacht tegen de benoeming van het diensthoofd ongegrond verklaard.

Een dergelijke dienst moet derwijze zijn georganiseerd dat hij, zonder enige moeite, de verplichtingen kan nakomen die hem worden opgelegd door het 2e lid van artikel 41 van de voornoemde wet en dus, desgevallend, het Duits moet kunnen gebruiken.

De inspectiedienst van Verviers is, met de aanstelling van een eentalige Franse inspecteur, duidelijk niet derwijze georganiseerd dat hij de wettelijke eisen kan nakomen. - Advies nr. 20.005 van 10 november 1988.

VI. EENTALIGE GEMEENTEN.

1. Berichten en mededelingen aan het publiek.

- Gemeentekrediet - Vermelding in Gouden Gids.

Klacht tegen het Gemeentekrediet omdat het zijn kantoren in het homogeen Nederlandse taalgebied in boekdeel 1 van de Gouden Gids onder rubriek 6085 in twee talen laat vermelden en het kantoor Edingen daarentegen uitsluitend in het Frans.

Naar haar vaste rechtspraak (o.a. adviezen nr. 14.277 en nr. 15.165) oordeelt de V.C.T. dat de agentschappen van het Gemeentekrediet van België die gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied en waarvan de werkring uitsluitend gemeenten van het Nederlandse taalgebied omvat de mededelingen aan het publiek - met inbegrip van de vermeldingen in de telefoongids en de Gouden Gids - uitsluitend in de taal van het gebied stellen, uitgezonderd wat de gemeenten met een speciale regeling betreft.
- Advies nr. 19.242/III/P van 18 februari 1988).

- Uitgave van plattegronden.

Zie deel I, 1 A, blz. 3, advies nr. 19.233 van 28 april 1988.

- N.M.K.N.

Klacht tegen de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid omdat zij haar kantoren uit het homogeen taalgebied in boekdeel 1 van de Gouden Gids onder rubriek 6085 in de twee talen laten vermelden.

Naar haar vaste rechtspraak (o.a. adviezen nr. 14.277 en nr. 15.167 van 6.10.83) oordeelt de V.C.T. dat de agentschappen van de N.M.K.N. die gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied en waarvan de werkring uitsluitend gemeenten van het Nederlandse taalgebied omvat, de mededelingen aan het publiek - met inbegrip van de vermeldingen in de telefoongids en de Gouden Gids - uitsluitend in de taal van het gebied stellen, uitgezonderd wat de gemeenten met een speciale regeling betreft.
- Advies nr. 19.241/III/PN van 18 februari 1988).

- N.M.K.N. - Vermelding in Gouden Gids.

Klacht tegen de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid wegens het feit dat in de Gouden Gids Brussel (rubriek 6085) de kantoren in de homogene Nederlandse gemeenten in de twee talen staan vermeld.

Naar haar vaste rechtspraak (adviezen nr. 14.277 en 16.167 van 6.10.83, nr. 19.241 van 18.2.88) oordeelt de V.C.T. dat de agentschappen van de N.M.K.N. die gelegen zijn in het Nederlandse taalgebied en waarvan de werkring uitsluitend gemeenten van het Nederlandse taalgebied omvat, de mededelingen van het publiek - met inbegrip van de vermeldingen in de telefoongids en de Gouden Gids - uitsluitend in de taal van het gebied stellen. Dit geldt ook voor de kantoren in het homogene Franse taalgebied.
- Advies nr. 20.113/III/PN van 15 september 1988.

2. Varia.

- N.M.B.S. - Stations - Benaming.

Klacht tegen de N.M.B.S. omdat in de stations, gelegen in het homogeen Nederlandse taalgebied, de stations van Brussel-Hoofdstad op de informatieve kaarten waarop de IC- en de IR-lijnen van het spoorwegnet afgebeeld staan, evenals op de dienstregelingstabellen aan de valven in de lokettenzaal, in het Nederlands en in het Frans vermeld worden, evenals omdat de stations uit het Franstalige landsgedeelte uitsluitend met de Franse benaming vermeld staan i.p.v. met de officiële vertaling van de plaatsnaam.

De V.C.T. oordeelde dat de klacht niet gegrond was, aangezien de N.M.B.S. zich gebaseerd heeft op volgende adviezen, die de V.C.T. bevestigt :

1. in adviezen nrs. 11.135/II/F van 28.02.1980 en nr. 11.212/II/P van 08.10.1981 waarbij gesteld werd dat men voor de aanduiding van de namen der vertrek- en aankomststations op de reisbiljetten de taal van het gebied waar die stations gelegen zijn mag gebruiken, uitgenomen voor de stations met speciale taalregeling en dat het logisch en taalwettelijk verantwoord is dat de reiziger op de spoorwegkaart en op de dienstregelingstabellen dezelfde aanduidingen terugvindt als op zijn reisbiljet;
 2. Advies nr. 18.093/II/PN van 02.10.1986 waarin de V.C.T. het door de N.M.B.S. toegepaste systeem goedkeurt en zij er nogmaals aan herinnert dat de stationsnamen in de taal van het gebied waar zij gelegen zijn worden gesteld, met tussen haakjes de wettelijke vertaling als zij in een taalgrensgemeente gelegen zijn, en in het Nederlands én in het Frans, zo zij in Brussel-Hoofdstad gelegen zijn.
- Advies nr. 20.052/II/PN van 9 juni 1988.

DEEL III

BIJZONDER VERSLAG VAN DE NEDERLANDSE AFDELING

INLEIDING.

De Nederlandse Afdeling (N.A.) van de V.C.T. waakt, bij toepassing van artikel 61, § 5, van de S.W.T., over het taalgebruik in bestuurszaken in het homogeen Nederlands taalgebied. Tevens heeft zij de controle over de naleving van het Decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en in de arbeidsverhoudingen.

De N.A. hield in 1988 vijf zittingen. Tijdens datzelfde jaar werden dertien klachten ingediend. Zij bracht 20 adviezen uit. Een advies betreft de toepassing van het decreet van 6 december 1972 tot regeling van het taalgebruik in de gemeenteraden, de colleges van burgemeester en schepenen, de federatiecolleges, de agglomeratiecolleges, de bestendige deputaties en de aan de gemeenten en provincies ondergeschikte besturen en intercommunale verenigingen. Drie adviezen handelen over het Taaldecreeet van 19 juli 1973 en zestien over de toepassing van de S.W.T.

De behandeling van de dossiers gaf naast het algemeen onderzoek, in een geval aanleiding tot twee inspecties bij eenzelfde privaat bedrijf, met het oog op de toepassing van het Taaldecreeet. Deze inspecties werden uitgevoerd ingevolge drie Pro Justitia's van de sociale inspectie, die door de Auditeur van de Arbeidsrechtbank te Leuven werden overgelegd. Deze aangelegenheid kon echter tijdens het jaar 1988 niet worden afgehandeld; het onderzoek door de inspecteur van de N.A. wordt verder gezet.

In 1988 werd bij toepassing van artikel 5, van het Taaldecreeet, door twaalf werkgevers een aanvraag om vertaling van berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor hun personeel, betekend aan de ambtenaar van de N.A. die met het toezicht, op de uitvoering van dit decreet is belast. Het gaat om de volgende bedrijven :

- D/VPB/80 - N.V. SKY SHOPS - Vernieuwing.
- D/VPB/29 - N.V. LOCADIF - Vernieuwing.
- D/VPB/76 - N.V. OTIS LIFTEN - Vernieuwing.
- D/VPB/91 - N.V. COGEBI - Nieuwe aanvraag.
- D/VPB/23 - N.V. HASELDONCKX - Vernieuwing.
- D/VPB/75 - N.V. FACQ - Vernieuwing.
- D/VPB/83 - N.V. KODAK - Vernieuwing.
- D/VPB/16 - N.V. TELEMECANIQUE - Vernieuwing.
- D/VPB/62 - N.V. SCANIA - Vernieuwing.
- D/VPB/79 - N.V. CIBA-GEIGY - Vernieuwing.
- D/VPB/18 - N.V. D'IETEREN - Vernieuwing.
- D/VPB/90 - N.V. PABELTEC - Vernieuwing.

In 1988 werd de functie van inspecteur op de naleving van het Taaldecreet waargenomen door de heer VERMEULEN, secretaris-verslaggever.

1. OVERZICHT VAN DE ADVIEZEN UITGEBRACHT IN 1988.

1. DECREET VAN 6 DECEMBER 1972.

Klacht omdat het dossier betreffende de financiële tussenkomst van de Stad Antwerpen in het renovatie- en nieuwbouwproject van de N.V. Sportpaleis dat aan de gemeenteraad werd voorgelegd, twee essentiële stukken - de bijlagen V en IX - bevatte, die enkel in het Frans waren gesteld.

Artikel 2 van het decreet van 6 december 1972 (B.S. 9 januari 1973) tot regeling van het taalgebruik in de gemeenteraden, de colleges van burgemeester en schepenen, de federatiecolleges, de agglomeratiecolleges, de bestendige deputaties en de aan de gemeenten en provincies ondergeschikte besturen en intercommunale verenigingen bepaalt dat alle teksten die de werkzaamheden van de in artikel 1 bedoelde instellingen betreffen, op straffe van onontvankelijkheid, uitsluitend in het Nederlands dienen te worden ingediend. Volgens een strikte toepassing van dat decreet dienen ook "de bijlagen" van bijlagen in het Nederlands te worden voorgelegd.

De N.A. vroeg aan het stadsbestuur van Antwerpen dat het zich in de toekomst aan die rechtsregel zou houden.
- Advies nr. 20.035/11/N van 21 juni 1988).

2. DECREET VAN 19 JULI 1973.

- Documenten bestemd voor het personeel - Sociale betrekkingen.
- N.V. OUTICAR.

In strijd met het decreet van 19 juli 1973 op het taalgebruik in het bedrijfsleven en de arbeidsverhoudingen dat terzake van toepassing is, vermits de exploitatiezetel in een homogeen Nederlandstalige gemeente is gevestigd, werd vastgesteld dat de sociale documenten voor het personeel, zowel de individuele (arbeidskontrakten, loon- en weddebriefjes, loonbladen, bijdragebons, R.I.Z.I.V. ...) als de collectieve (dienstorders, personeelsregister, ongevallenverzekeringpolis, werkplaatsenreglement ...) evenals de door de wet voorgeschreven boekhoudkundige documenten bijna uitsluitend in het Frans bestaan.

Slechts indien de samenstelling van het personeel het rechtvaardigt, en op eenparige aanvraag van de werknemers-leden van de ondernemingsraad - of bij ontstentenis, van de syndicale afvaardiging of op verzoek van een afgevaardigde van een representatieve vakorganisaties - kan de werkgever een vertaling van de in het Nederlands gestelde berichten, mededelingen, akten, getuigschriften en formulieren bestemd voor het personeel bij voornoemde documenten voegen.

Daarvoor dient echter een schriftelijke aanvraag tot de V.C.T. te worden gericht binnen een maand na de aanvraag tot vertaling door bovenvermelde gemachtigde personen (artikel 5, 2e en 3e leden).
- Advies nr. 19.223/V/N van 10 mei 1988).

- Franstalige basisakte en reglement van inwendige orde van een appartementsgebouw.

De N.A. stelt voorlopig vast dat het decreet van 19 juli 1973 van toepassing is en dat die basisakte sociale implicaties heeft m.b.t. de conciërge.

In concreto wil dit zeggen dat in elk geval het gedeelte m.b.t. het statuut, de bezoldiging, de arbeidsregeling en het ontslag van de conciërge in het Nederlands dient te zijn, anders is dit gedeelte van de akte uit hoofde van zijn absolute nietigheid niet inroepbaar door de Raad van Bestuur en derhalve niet tegenstelbaar aan die werknemer.

Wat de zakenrechtelijke bepalingen van deze akte betreft en de tegenstelbaarheid van deze bepalingen is de N.A. van oordeel dat hierover bijkomend studiewerk vereist is. Ze zal hierover later van advies dienen.

- Advies nr. 19.147/III/N van 20 september 1988).

- Personeelsadvertenties in de pers.

Volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., N.A., maakt een aanwervingsbericht van een firma, waarvan de exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, deel uit van de precontractuele fase en dient een dergelijk bericht derhalve krachtens de artikelen 2, 3 en 4, van het Decreet van 19 juli 1973 in het Nederlands te zijn.

De N.A. is derhalve van oordeel dat de klacht ontvanke-lijk en gegrond is.

- Advies nr. 20.141/III/N van 20 september 1988.

3. TOEPASSING VAN DE S.W.T.

3.1. Toepassingsfeer.

- Notaris.

Gelet op het feit dat het taalgebruik voor notarissen niet uitdrukkelijk geregeld is zodat er dient gezocht te worden naar een regeling die in overeenstemming is met de grondbeginselen en het oogmerk die aan de basis van de S.W.T. liggen (V.C.T., nr. 3823 van 18 december 1975;

Overwegende dat een notaris, alhoewel hij niet tot de hiërarchische structuur van de Staat behoort, belast met de uitvoering van het overheidsbeleid, hij toch in essentie een medewerker van de openbare macht blijft en in deze hoedanigheid een zeker gezag van de wet heeft ontvangen; dat telkens als een notaris zijn medewerking verleent, hij dit doet qualitate qua, zijnde een openbaar ambtenaar die een deel van de openbare macht uitoefent en in deze hoedanigheid het openbaar belang vertegenwoordigt; dat wanneer hij optreedt voor een cliënt op privaatrechtelijk terrein, hij derhalve kan gelden als een natuurlijke persoon belast met een taak die de grenzen van het privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet hem heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen; dat hij dus kan beschouwd worden als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de S.W.T., zodat als hij optreedt voor particulieren, hij eveneens gehouden is de S.W.T. na te leven;

Overwegende dat hij bovendien een medewerker van de rechterlijke macht is; dat in dat geval, voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure, de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing is, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard die daarmee gepaard gaan en waarvoor de S.W.T. van toepassing zijn (V.C.T., nr. 1657 van 24 november 1966, nr. 3285 van 20 april 1972 en nr. 3823 van 18 december 1975) krachtens artikel 1, § 1, 4° van de S.W.T.

- Advies nr. 18.003/II/N van 20 september 1988.

- Watering.

Volgens de wet van 5 juli 1956 is een watering een openbare instelling (artikel 1) waarover thans de Gewesten de volledige verordenende en uitvoerende bevoegdheid hebben (artikel 6, § 1, III, 10° Bijzondere Wet op de staatshervorming van 8 augustus 1980).

Het is dus bij Besluit van de Executieve dat een dergelijke watering wordt opgericht en opgeheven na advies van de Bestendige Deputatie (artikelen 6 tot 11 Wet van 11 juli 1956).

Derhalve zijn de S.W.T. van toepassing op een watering.
- Advies nr. 18.083/II/N van 20 september 1988.

- Via Secura - V.Z.W.

Aan het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid, opvolger van V.Z.W. Via Secura, adviseerde de N.A. dat Via Secura als V.Z.W. een centrale dienst was in de zin van artikel 1, § 1, van de S.W.T.
- Advies nr. 19.174/II/N van 20 september 1988.

- Gerechtsdeurwaarders.

Gerechtsdeurwaarders die zich op privaatrechtelijk terrein begeven ten behoeve van hun particuliere cliënten dienen, gelet op hun investituur en de taak die hun werd opgedragen in het belang van het algemeen, te worden beschouwd als diensten in de zin van artikel 1, § 2, 2° van de S.W.T.

De administratieve handelingen die hij stelt als medewerker van de rechterlijke macht, vallen onder de toepassing van de S.W.T. krachtens artikel 1, § 1, 4°.

- Advies nr. 20.024/II/N van 20 september 1988.

- S.W.T. niet toepasselijk.

Over een klacht tegen de benaming "Flanders Technology" adviseerde de N.A. dat die benaming op te vatten is als een officiële benaming, te vergelijken met een herkenbare logo die alleen mag gebruik worden voor deze specifieke manifestatie. Bovendien dekt deze benaming een internationale manifestatie waarbij niet uit het oog mag worden verloren dat voor een dergelijke manifestatie een gangbare benaming in een alom gebruikte en gekende wereldtaal die door iedereen begrepen wordt, gebruikelijk is. In rechte verwijst de N.A. naar de vaste rechtspraak van de V.C.T. dat de S.W.T., noch het decreet van 19 juli 1973 van toepassing zijn op een officiële benaming.

- Advies nr. 19.113/II/N van 20 september 1988.

3.2. Plaatselijke diensten.

Berichten en mededelingen aan het publiek.

- Klacht tegen het feit dat ter gelegenheid van een internationale jazz-wedstrijd in de lokalen van het Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap te Hoeilaart, er enkel Franstalige programmabrochures ter beschikking waren en dat de presentatie geschiedde in het Frans.

Uit inlichtingen die de N.A. vanwege de Gemeenschapsminister van Cultuur ontving, werd echter verzekerd dat de programmatie en de presentatie in het Nederlands waren, maar dat er, gelet op het feit dat het om een internationale manifestatie ging, die dan nog in essentie uitging van een privé-organisme (Jazz-Hoeilaart), er wel Franse, Engelse en Duitse programmauittreksels voorhanden waren. Bovendien werden enkel buitenlandse gasten in een andere taal dan het Nederlands geïnterviewd.

De N.A. acht de klacht ongegrond.

- Advies nr. 19.209/II/N van 21 juni 1988.

- De N.A. acht een nieuwe reeks klachten, nl.

1. tweetalige vermeldingen op het speelpark "de lustige velodroom";
 2. tweetalige vermeldingen op het terrein "Sportland";
 3. tweetalige vermeldingen in het "Aquarama";
 4. tweetalige vermeldingen in en op het café op de Grote Pier;
 5. tweetalige vermeldingen en affiches in en op het Casino (ter plaatse werd tijdens de inspectie een grote Nederlandstalige en een grote Franstalige affiche bemerkt met het opschrift: "Vente aux enchères", Publieke veiling)
- ontvankelijk en gegrond.

De afdeling stelt vast dan ondanks een vroegere brief van het gemeentebestuur en haar verzoek van 7 januari 1988, in feite niets werd ondernomen om alle berichten en mededelingen bestemd voor de toeristen in overeenstemming te brengen met artikel 11, § 3, van de S.W.T.

- Advies nr. 19.195-196-197-198-200-201/II/N van 20 september 1988.

- Klacht tegen de "Belgium on the Move" - diaramashow, ingericht te Koksijde door het Ministerie van Verkeerswezen in samenwerking met de N.M.V.B. en het gemeentebestuur van Koksijde.

De V.C.T., N.A., is van oordeel dat het basisprincipe van de S.W.T. de eentaligheid en de taalhomogeniteit van de gewesten is en dat dit principe alle andere principes overheerst.

Zij stelt vast dat de bewuste diaramashow niet kan beschouwd worden als een bericht of mededeling die rechtstreeks aan het publiek gericht wordt door een centrale dienst, maar integendeel, als een bericht of mededeling aan het publiek door bemiddeling van een plaatselijke dienst.

Dergelijke berichten en mededelingen aan het publiek, in toepassing van artikel 40, 1e lid, dienen, in juncto artikel 11, § 1, van de S.W.T., uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn voor die gemeenten behorend tot het homogeen Nederlandse taalgebied. Zij is eveneens van oordeel dat i.c. artikel 11, § 3, van de S.W.T. - dat de meertaligheid van berichten en mededelingen voor toeristen uitgaande van een toeristische gemeente regelt - niet van toepassing is, omdat het geen berichten en mededelingen zijn die van het gemeentebestuur uitgaan.

- Advies nr. 19.175/II/N van 20 september 1988.

- Formulieren ter beschikking van het publiek.

- Franstalige formulieren beschikbaar in het postkantoor te Alseberg.

Uit de opgegeven gebiedsomschrijving blijkt dat het ambtsgebied van de onderontvangerij zich beperkt tot de deelgemeente Alseberg, behorende tot het homogeen Nederlandse taalgebied. Dit postkantoor, een niet-gemeentelijke plaatselijke dienst in de zin van de S.W.T., dient krachtens artikel 11, § 1 de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van het gebied te stellen.

- Advies nr. 20.025/II/N van 21 juni 1988.

- Betrekkingen met particulieren.

Over een klacht tegen een gemeentebestuur uit het homogeen Nederlandse taalgebied dat enveloppes gebruikt met tweetalige vermeldingen op de sluitklep bevestigt de N.A. haar vaste rechtspraak, dat de teksten op enveloppes deel uitmaken van de betrekking met de particulier. Derhalve moeten zowel de hoofdingen als alle andere aanduidingen die erop voorkomen, in dezelfde taal gesteld zijn. Overeenkomstig artikel 12, 1e lid van de S.W.T., dienen zij derhalve uitsluitend in het Nederlands te worden gesteld.

- Advies nr. 20.056/II/N van 10 mei 1988.

Klacht tegen het geven van verkeerslessen door rijkswachters en het uitreiken van bekwaamheidsattesten in de taal van de betrokken deelnemertjes te Koksijde.

De N.A. stelt vast dat dezelfde feiten nogmaals aangeklaagd worden. Zij is dan ook van oordeel dat rijkswachters, of andere aangestelden, die optreden in naam van "VIA SECURA" - en dit zal onverminderd blijven gelden indien zij of andere aangestelden optreden voor naam en rekening van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid - in een gemeente behorend tot het homogeen Nederlands taalgebied, i.c. Koksijde, de bepalingen in acht dienen te nemen die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten behorend tot het homogeen Nederlands taalgebied (de artikelen 10-15, van de S.W.T.).

Dit heeft o.a. tot gevolg dat dergelijke bekwaamheidsbewijzen krachtens artikel 14, § 1, van de S.W.T. uitsluitend in het Nederlands dienen te worden afgeleverd.
- Advies nr. 19.174/II/N van 20 september 1988.

3.3. Gewestelijke diensten.

De N.A. adviseert dat een treinconductor op de lijn Brussel-Knokke-Blankenberge de reizigers tussen Denderleeuw en Aalst niet mag verwelkomen in het Nederlands en in het Frans. Een dergelijke mededeling aan het publiek in het Nederlandse taalgebied dient uitsluitend in het Nederlands, de taal van het gebied, te gebeuren. - Advies nr. 20.026/II/N van 10 mei 1988.

- Ambtsgebieden.

De postuitreiking op het grondgebied Alseberg, die afhangt van de ontvangerij St.-Genesius-Rode 1, zal eerstdaags, volgens de bevoegde minister, overgeheveld worden naar de nog op te richten ontvangerij Beersel, waarvan Alseberg een deelgemeente is.

De N.A. wijst op de noodzakelijkheid het indelen in en het inrichten van gewestelijke diensten in het Nederlands taalgebied - zoals o.m. de ontvangerijen - af te stemmen, waar het mogelijk is, op de vorming van homogene ambtsgebieden in de zin van de S.W.T.
- Advies nr. 20.025/II/N van 21 juni 1988.

- Gelet op de ambtsgebieden van de "Watering der Middelbeek" en de "Watering der Twee Leyen" (Diest) die uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied omvatten, dienen zij als gewestelijke diensten in de zin van artikel 33, § 1, van de S.W.T. te worden beschouwd.
- Advies nr. 18.083/II/N van 20 september 1988.

3.4. Openbare ambtenaren.

- Notaris - aankondiging gerechtelijke openbare verkoop.

Overwegende dat deze aankondiging wel degelijk als een administratieve handeling in de zin van de S.W.T. moet worden beschouwd, nl. als een bericht aan het publiek uitgaande van een medewerker van de rechterlijke macht; dat derhalve een dergelijk bericht aan het publiek in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied, krachtens artikel 11, § 1, van de S.W.T., in het Nederlands dient te zijn.

./..

Overwegende dat, wat de aankondiging in het bewuste advertentieblad betreft, gelet op het feit dat de instrumenterende notaris de enige persoon is, met uitsluiting van iedere derde, om een gerechtelijke openbare verkoop aan te kondigen, onder welke vorm dan ook, deze aankondiging niet het karakter verliest van een administratieve handeling, i.c. een bericht aan het publiek uitgaande van een medewerker van de rechterlijke macht in uitvoering van zijn opdracht hem toegewezen bij beslissing van die rechterlijke macht; dat hij, bij het stellen van een dergelijke administratieve handeling als medewerker van de rechterlijke macht, derhalve als een dienst dient beschouwd te worden (artikel 1, § 2, 1e lid, van de S.W.T.) die krachtens artikel 11, § 1, van de S.W.T. zijn berichten en mededelingen voor het publiek uitsluitend in de taal van zijn gebied stelt, i.c. het Nederlands.

Overwegende dat subsidiair, wat het mondeling taalgebruik tijdens de openbare verkoop zelf betreft, een gerechtelijke openbare verkoop dient te gebeuren ten overstaan van de vrederechter van het kanton waar de goederen gelegen zijn (artikel 1190, lid 2, Ger. W.); dat de magistraten en de notarissen wettelijk gezien enkel verplicht zijn tot de kennis van de taal van het gebied behoudens de door de wet gestelde uitzonderingen; dat derhalve de stelling als zou de volledige tenuitvoerlegging in de taal van de rechtspleging dienen te geschieden maar doorgang kan vinden indien de taal van de rechtspleging overeenstemt met de taal van het gebied waar wettelijk gezien de gerechtelijke openbare verkoop doorgang dient te vinden ten overstaan van de vrederechter van het kanton waar de goederen gelegen zijn; dat het tegendeel beweren, nl. dat in alle omstandigheden de taal van de rechtspleging dient gebruikt te worden, afbreuk doet aan de wettelijke eentaligheid van de magistraten (artikel 43, §§ 1, 2, 3, 4 en 5) en van de notarissen (artikel 43, §§ 10 tot 12).

Overwegende dat het goed gelegen is te Zellik vermits daar de gerechtelijke openbare verkoop plaats vond; dat Zellik een gemeente is zonder speciale regeling, uit het Nederlandse taalgebied, waar, in rechte, de enige officiële taal het Nederlands is; dat Zellik behoort tot het gerechtelijk kanton Asse dat enkel Nederlandstalige gemeenten omvat (§ 27 van het Gerechtelijk bijvoegsel) zodat de vrederechter krachtens artikel 43, § 3, van de wet van 15 juni 1935 wettelijk gezien enkel de kennis van het Nederlands dient te hebben; dat derhalve de openbare verkoop enkel in het Nederlands mocht doorgang vinden.

- Advies nr. 18.003/11/N van 20 september 1988.

- *Gerechtsdeurwaarder - Publiciteit ter aankondiging van een openbare verkoop.*

Overwegende dat de gerechtsdeurwaarders die zich op privaatrechtelijk terrein begeven ten behoeve van hun particuliere cliënten, gelet op hun investituur en de taak die hem werd opgedragen in het belang van het algemeen, als diensten dienen te worden beschouwd in de zin van artikel 1, § 1, 2º, S.W.T.; dat de publiciteit verricht ter aankondiging van een openbare verkoop van goederen uit een nalatenschap, een bij wet voorgeschreven bericht aan het publiek is dat als een administratieve handeling moet worden beschouwd; dat een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2º, S.W.T. ertoe gehouden is de S.W.T. na te leven; dat een dergelijk bericht aan het publiek verspreid in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied uitsluitend in de taal van het gebied dient te zijn krachtens artikel 11, § 1, S.W.T.

- Advies nr. 20.024/11/N van 20 september 1988.

DEEL IV

BIJZONDER VERSLAG VAN DE FRANSE AFDELING

1. Binnendienst.Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Werk te Rixensart.

Klacht tegen het feit dat een personeelslid van de O.C.M.W. van Rixensart, dat een medisch onderzoek moest ondergaan, van de afgevaardigde geneesheer een oproepingsbrief heeft ontvangen die op een Nederlandstalig formulier was gesteld dat in het Frans was aangevuld; ook heeft hij eentalig Nederlandse getuigschriften ontvangen.

De betrekkingen tussen het O.C.M.W. van Rixensart, een plaatselijke dienst uit het Franse taalgebied, en zijn personeel zijn binnendienstzaken en de afgevaardigde geneesheer treedt op als privaat medewerker van de werkgever : er moet uitsluitend Frans worden gebruikt.

De V.C.T. stelt de nietigheid vast van de, naar de vorm, onregelmatige documenten.
- Advies nr. 20.034/11/F van 17 november 1988).

2. Berichten, mededelingen en formulieren.Gemeente SPA - Regie der Luchtwegen.

Verkeersborden "verboden toegang", bij het begin van de start- en landingsbaan van het vliegveld van SPA, naast de Rijksweg 62, met daaronder de tweetalige vermelding "behalve RLW - sauf RVA", vormen geen berichten bestemd voor toeristen, in de zin van artikel 11, § 3, van de S.W.T.

Dergelijke berichten, die op het grondgebied van een gemeente, zonder speciale regeling, uit het Franse taalgebied worden geplaatst, zijn berichten bestemd voor het publiek, en dienen uitsluitend in het Frans te worden gesteld.
- Advies nr. 20.120/11/F van 17 november 1988.

Gemeente 's Gravenbrakel.

De klacht betrof het feit dat het Taxatiekantoor van Eigenbrakel een Nederlandstalig formulier had afgegeven.

Aangezien het om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 33 van de S.W.T. gaat, mag hij uitsluitend eentalig Franse formulieren aan het publiek bezorgen.
- Advies nr. 18.119/11/F van 3 maart 1988.

3. Sociale betrekkingen.

Er werden drie klachten ingediend tegen handelsfirma's, gevestigd in het Franse taalgebied, die in Belgische kranten personeelsadvertenties hebben geplaatst die uitsluitend in het Engels wuren gesteld.

De materie van sociale betrekkingen tussen werkgevers en hun personeel (hier de pre-contractuele fase) wordt geregeld door het Decreet van 30 juni 1982 van de Franse gemeenschap dat artikel 52 van de S.W.T. heeft vervangen daar waar het kracht van wet heeft m.n. in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Franse taalgebied.

De Franse Gemeenschap heeft niettemin de Franse Afdeling van de V.C.T. het recht ontzegd te waken over de toepassing van dit decreet en om kennis te nemen van klachten die op grond van dit decreet zijn neergelegd, aangezien die opdracht expliciet aan de hoven en rechtbanken werd voorbehouden.

*Hoewel zij, eenparig, die zienswijze niet deelt, is de Franse Afdeling verplicht haar onbevoegdheid vast te stellen.
- Adviezen nrs. 20.155/III/PF, 20.156/III/F en 20.157/III/F van 17 november 1988.*

*

*

*

Los van de aangelegenheden die uitsluitend in het Franse taalgebied gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn, heeft de Franse afdeling, in haar vergaderingen, verscheidene dossiers onderzocht, die tot de bevoegdheid van de verenigde afdelingen behoorden, maar waarvan het voorafgaand onderzoek door elk van de afdelingen werd aanbevolen. Dit was o.m. het geval voor de :

Stuudam op de Vesder te Eupen.

Op 10.12.1987 hebben de verenigde afdelingen een voorontwerp voor advies onderzocht. Er werd beslist dat de Franse afdeling een voorstel van één van de leden zou bestuderen dat tot een harmonisering van de standpunten kon leiden.

Het hiernavolgende ontwerp van tekst werd ter zitting van 17 november 1988 goedgekeurd.

"Zonder afbreuk te doen aan het recht van het Waalse Gewest om haar diensten te organiseren, moet er naar een bijzondere regeling worden gezocht voor de ambtenaren die voor plaatselijke taken te EUPEN worden aangewezen.

Die regeling, die door de wetgever moet worden bepaald zou deze zijn die het taalgebruik in de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied regelt".

- Voorstel nr. 15.288/III/F.

./..

Taalkaders van sommige besturen van het Ministerie van Verkeerswezen.

Ondanks de gedeeltelijke opheffing van de taalkaders door de Raad van State, constateert de afdeling, ter zitting van 3 maart 1988, dat de nieuwe voorstellen van de Minister nagenoeg dezelfde zijn als de vorige.

De afdeling stipt verscheidene anomalieën aan :

- het gaat absoluut niet op dat de werkgroep die met die taak is belast, samengesteld is uit ambtenaren die allen tot dezelfde taalgemeenschap behoren;
- Het dossier bevat geen enkele precisering van de criteria die werden toegepast om het relatief belang van alle componenten in de schoot van het bestuur (bureaus, secties, afdelingen, directies) vast te stellen;
- Ook lijkt het voor de hand te liggen dat de huidige bezetting een doorslaggevend element is geweest om het werkvolume vast te stellen. Bij een concrete toepassing van de wet gaat het om het volume van zaken die te behandelen zijn en niet van zaken die in feite behandeld worden.

T.a.v. die elementen vroeg de Franse afdeling dat het dossier opnieuw naar de administratie zou worden gestuurd en dat er een paritair samengestelde werkgroep zou worden opgericht om een objectieve contradictoire evaluatie op te maken, op grond van doorslaggevende cijfers en objectieve criteria betreffende de zaken die in dat departement moeten worden behandeld.

- Advies nr. 19.012 van 25 februari 1988.

DEEL V

BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. Verkiezingen.

- Wetgevende- en provincieraadsverkiezingen.

- gemeente Anderlecht.

1. Aanstelling door de Voorzitter van het hoofdbureau van kanton A, van een bijzitter gekend als Nederlandstalige door middel van een in het Frans gestelde oproeping.

De V.C.T. herinnert eraan dat de circulaire van 4 augustus 1987 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, die o.m. betrekking heeft op het gebruik van de talen voor de verkiezingsoproeping en de oproepingen van de bijzitters der stembureaus preciseert dat, volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T., de oproepingsbrieven geadresseerd aan de bijzitters, als betrekkingen met particulieren moeten worden beschouwd in de zin van de S.W.T.

Daaruit volgt dat, overeenkomstig artikel 19 S.W.T., in de gemeenten van Brussel-Hoofdstad die oproepingsbrieven uitsluitend gesteld moeten worden in de taal (Nederlands of Frans) waarvan de betrokken particulier gebruikt maakt in zijn betrekkingen met de plaatselijke overheid. Voortaan zullen dus alleen nog eentalige oproepingsbrieven, gesteld in de taal van de geadresseerde, moeten worden gebezigd.

2. In het Frans gestelde oproepingsbrief gericht aan een kiezer, houdster van een Nederlandstalige identiteitskaart.

Aangezien de belanghebbende een Nederlandstalige identiteitskaart bezat had zij dus ook een Nederlandstalige verkiezingsoproeping moeten krijgen.

Gesteld dat zij als een Franstalige op de kiezerslijsten is ingeschreven, moet zulks worden gecorrigeerd.

- Advies nr. 20.002/11/P van 29 september 1988.

II. Taalexamens.

Bij toepassing van artikel 61, § 4, der S.W.T. is de V.C.T. gemachtigd tot het houden van toezicht op de taalexamens die met of zonder de medewerking van het V.W.S. worden georganiseerd en tot het sturen van waarnemers naar die examens.

Zoals in vorige verslagen reeds werd gezegd, moest de controle die door middel van waarnemers wordt uitgeoefend, wat het V.W.S. betreft, beperkt blijven tot de examens van niveau 1, zulks, ingevolge een gebrek aan gepast personeel bij de V.C.T.

Die beperking werd evenwel slechts toegepast i.v.m. het V.W.S. De waarnemers van de V.C.T. werden inderdaad geregeld uitgezonden naar aanleiding van examens die werden georganiseerd door plaatselijke overheden van de taalgrens (gemeenten en O.C.M.W.), alsook naar aanleiding van examens die door de plaatselijke overheden van Brussel-Hoofdstad werden georganiseerd ten gunste van kandidaten die konden bogen op de overgangsmaatregelen waarin werd voorzien door artikel 53, § 4. De examens grijpen plaats onder het stelsel waarin het K.B. van 28 februari 1933 voorziet.

Wat de samenstelling van de examencommissies betreft, heeft de V.C.T. haar standpunt gehandhaafd op het stuk van de te volgen rechtspleging : een adequate beoordeling van de taalkennis, kan slechts worden bereikt, wanneer de punten worden toegekend door examencommissieleden die op een onweerlegbare manier daartoe bevoegd zijn; die bevoegdheid volgt, enerzijds, uit het bezit van de gepaste diploma's en, anderzijds, uit de uitoefening van de functie die met die diploma's overeenstemt.

De V.C.T. bevestigt haar advies nr. 15.296/III/P van 23 februari 1984, aan de Vaste Wervingssecretaris waarbij gepreciseerd werd dat wat de taal van de leden van de examencommissies betreft dat noch het K.B. van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de S.W.T., noch de wijzigende besluiten, noch het reglement van orde van 23 december 1966 voor de organisatie van de taalexamens bepaald bij het reeds vernoemde K.B. van 30 november 1966, enigerlei specifieke bepalingen i.v.m. hun taalrol bevatten.

Bovendien bevestigt de V.C.T. haar vroegere adviezen (nr. 630 dd. 20 mei 1965 en nr. 1525 dd. 28 juni 1966) waarin zij steeds gesteld heeft dat de examinatoren alle waarborgen moeten bieden wat hun bekwaamheid betreft om een oordeel te vellen over de waarde van de vereiste taalkennis; in dit kader heeft de V.C.T. het V.W.S. gevraagd op voorhand de samenstelling van de examencommissie te kennen, met aanduiding van het genoten onderwijs door-, of de academische graad van - elk van haar leden. In geen van beide adviezen werd er vastgesteld dat de taalrol van de examinatoren wettelijk zou vastgesteld zijn.

Om billijkheidsredenen en met name om een gelijke beoordeling te verzekeren, verkiest het V.W.S. dezelfde examinatoren aan te duiden.

De V.C.T. bevestigt haar vroeger standpunt waarbij zij adviseert dat de taalrol van de examinatoren niet wettelijk geregeld is.

III. Private bedrijven (artikel 52).

Ministerie van Financiën - Controledienst der Directe Belastingen te Tongeren.

Taal waarin een belastingaangifte moet ingevuld worden door een Franstalige inwoner van Voeren die naast zijn hoofdactiviteit als ambtenaar een bijkomstige activiteit van zelfstandig verzekeringsagent uitoefent : zie advies nr. 19.098/II/P, rubriek "gewestelijke diensten".

I N H O U D

(de nummers verwijzen naar de bladzijden)

INLEIDING : 1

- I. Samenstelling van de Commissie en de administratieve dienst : 1
- II. Werkzaamheden van de Commissie : 2
- III. Commentaar - opmerkingen - suggesties omtrent de uitgebrachte adviezen : 3

DEEL EEN

- I. Toepassingsveld van de wet : 3
 - A. Gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de staat, de provinciën, de agglomeratie en de gemeenten : 3
 - B. Diensten van de executieven van de gemeenschap en het gewest : 5
 - C. Klacht niet behandeld door de V.C.T. - onbevoegdheid : 5
 - D. Wetgeving op het gebruik der talen in gerechtszaken : 7

DEEL TWEE

Gezamenlijke vergaderingen van de afdelingen.

- I.A. Diensten waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt : 8
- B. Berichten en mededelingen aan het publiek : 13
- C. Betrekkingen met particulieren : 15
- D. Betrekkingen met andere diensten : 18
- E. Organisatie van de diensten : 19
- G. Trappen van de hiërarchie en taalkaders : 20
 - 1. Aantal uitgebrachte adviezen : 20
 - 2. Toestand van de taalkaders : 20
 - 3. Rechtspraak van de V.C.T. : 21
 - 3.a. Trappen van de hiërarchie en taalkaders : 21
 - 3.b. Niet naleving van de taalkaders : 23
 - 3.c. Benoemingen en bevorderingen in taalkaders die niet aangepast zijn aan de gewijzigde personeelsformatie : 28
 - 3.d. Ontstentenis van taalkaders : 30
 - 3.e. Ongelijke behandeling van Nederlandstaligen en Franstaligen bij een werving : 31
- I. Taalkennis van het personeel : 32
- L. Sabena : 33
- M. Hogere functies : 34

- I. 2. Diensten van de executieve van de gemeenschap en van het gewest : 34
- II. Gewestelijke diensten : 36
 1. Onderrichtingen aan het personeel : 36
 2. Betrekkingen tussen diensten : 37
 3. Betrekkingen met particulieren : 38
 4. Berichten, mededelingen en formulieren voor het publiek : 48
 5. Taalkennis van het personeel : 50
- III. Brussel-Hoofdstad : 52
 - A. Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten : 52
 1. Berichten en mededelingen aan het publiek : 52
 2. Betrekkingen met particulieren : 53
 3. Taalkennis van het personeel : 57
 4. Verdeling van de ambten : 62
 - B. Gemeentelijke diensten en O.C.M.W.-Brusselse agglomeratie : 62
 1. Berichten en mededelingen voor het publiek : 62
 2. Betrekkingen met particulieren : 64
 3. Verdeling van de betrekkingen : 65
- IV. Gemeenten met speciale regeling : 66
 - A. Berichten en mededelingen aan het publiek : 66
 - B. Getuigschriften : 68
 - C. Varia : 68
- V. Duits taalgebied en gemeenten uit het Malmédysse : 70
 1. Hoofdbestuur : 70
 - a. Regie der Posterijen : 70
 - b. Rijksdienst voor Werknemerspensioenen : 78
 - c. Regie voor Telegrafie en Telefonie : 80
 2. Berichten, mededelingen en formulieren : 81
 3. Betrekkingen met particulieren : 84
 4. Getuigschriften : 85
 5. Taalkennis van het personeel : 86
- VI. Eentalige gemeenten : 88
 1. Berichten en mededelingen voor het publiek : 88
 2. Varia : 89

DEEL DRIE

*Nederlandse afdeling : 90**Inleiding : 90**1. Overzicht van de adviezen uitgebracht in 1988 : 91*

- 1. Decreet van 6 december 1972 : 91*
- 2. Decreet van 19 juli 1973 : 91*
- 3. Toepassing van de S.W.T. 92*
 - 3.1. Toepassingssfeer : 92*
 - 3.2. Plaatselijke diensten : 94*
 - 3.3. Gewestelijke diensten : 96*
 - 3.4. Openbare ambtenaren : 96*

DEEL VIER

Franse afdeling : 99

- 1. Taalgebruik in binnendienst : 99*
- 2. Berichten, mededelingen en formulieren : 99*

DEEL VIJF

Bijzondere rubrieken : 102

- 1. Verkiezingen : 102*
- 2. Taalexamens : 102*
- 3. Private bedrijven (artikel 52) : 104*